

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS DIREKTIV 2002/53/EG

av den 13 juni 2002

om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 70/457/EEG av den 29 september 1970 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter ⁽²⁾ har undergått flera och omfattande ändringar ⁽³⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör därför en kodifiering av nämnda direktiv företas.

(2) Produktionen av utsäde av lantbruksväxter och förplantor intar en viktig plats inom gemenskapens jordbruk.

(3) Rådet har därför antagit direktiv om saluföring av bet-utsäde (2002/54/EG) ⁽⁴⁾, utsäde av foderväxter (66/401/EEG) ⁽⁵⁾, utsäde av stråsåd (66/402/EEG) ⁽⁶⁾, utsädespotatis (2002/56/EG) ⁽⁷⁾ och utsäde av olje- och spånadsväxter (2002/57/EG) ⁽⁸⁾.

(4) Det har visat sig nödvändigt att fastställa en gemensam sortlista. Denna kan endast sammanställas på grundval av nationella listor.

(5) Samtliga medlemsstater bör därför sammanställa en eller flera nationella listor över sorter som godkänts för certifiering och saluföring i de egna territorierna.

(6) Dessa listor måste upprättas i enlighet med enhetliga regler så att de godkända sorterna är klart särskiljbara, stabila och tillräckligt enhetliga och har tillfredsställande odlingsvärde.

(7) Det är lämpligt att ta hänsyn till internationellt fastställda regler för vissa bestämmelser om sortgodkännande på nationell nivå.

(8) För genomförandet av undersökningar för sortgodkännande måste ett stort antal enhetliga kriterier och minimikrav antas.

(9) Dessutom bör bestämmelser som avser hur länge sortgodkännandet skall gälla, skäl för återkallande av godkännande samt förfaranden för upprätthållande av sorten standardiseras. Medlemsstaterna bör underrätta varandra om godkännande och återkallande av sorter.

(10) Regler bör fastställas omsortbenämningars lämplighet samt om information mellan medlemsstaterna.

(11) Utsäde och fröplantor som omfattas av detta direktiv hör få saluföras fritt inom gemenskapen från det att de offentliggjorts i den gemensamma sortlistan.

(12) Medlemsstaterna bör dock ha rätt att genom ett särskilt förfarande föra fram eventuella invändningar mot en sort.

(13) Kommissionen bör i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-utgåvan, publicera de sorter som läggs till den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter.

(14) Bestämmelser bör antas om åtgärder för erkännande av likvärdighet i undersökningar och kontroller av sorter som utförs i länder utanför gemenskapen.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 9 april 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ EGT 225, 12.10.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/96/EG (EGT L 25, 1.2.1999, s. 27).

⁽³⁾ Se bilage 1, del A.

⁽⁴⁾ Se sidan 12 i detta nummer av EGT.

⁽⁵⁾ EGT 125, 11.7.1966, s. 2298/66. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/64/EG (EGT L 234, 1.9.2001, s. 60).

⁽⁶⁾ EGT 125, 11.7.1966, s. 2309/66. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/64/EG.

⁽⁷⁾ Se sidan 60 i detta nummer av EGT.

⁽⁸⁾ Se sidan 74 i detta nummer av EGT.

- (15) Gemenskapens regler bör dock inte gälla för sorter vars utsäde och uppförökningsmaterial visats vara avsett för export till länder utanför gemenskapen.
- (16) Till följd av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen är det numera möjligt att framställa genetiskt modifierade sorter. För att avgöra om genetiskt modifierade sorter bör godkännas i den mening som avses i rådets direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön ⁽¹⁾ bör medlemsstaterna överväga de eventuella risker som en avsiktlig utsättning av sorterna i miljön kan medföra. Dessutom bör villkoren för godkännande av sådana genetiskt modifierade sorter fastställas.
- (17) Saluföringen av nya livsmedel och nya livsmedels ingredienser regleras på gemenskapsnivå genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 ⁽²⁾. Medlemsstaterna bör därför överväga de eventuella hälsorisker som är förenade med livsmedelsprodukter när de beslutar om att godkänna sorter. Villkoren för godkännande av sådana sorter bör vidare fastställas.
- (18) Mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör regler antas om godkännande av sorter för vilka utsädet och uppförökningsmaterialet behandlats på kemisk väg.
- (19) Bevarandet av växtgenetiska resurser bör säkerställas. Villkor bör därför fastställas, som inom ramen för lagstiftningen om handel med utsäde och fröplanter möjliggör bevarande *in situ* av sorter som hotas av utrotning.
- (20) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- (21) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för genomförande som fastställs i bilaga 1, del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv avser godkännande för införande i en gemensam sortlista för arter av lantbruksväxter för de sorter av betor, foderväxter, stråsäd, potatis samt olje- och spånadsväxter

⁽¹⁾ EGT L 117, 8.5.1990, s. 15. Direktivet upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG (EGT L 106, 17.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

vilkas utsäde får saluföras enligt bestämmelserna i direktiven om saluföring av betutsäde (2002/54/EG), utsäde av foderväxter (66/401/EEG), utsäde av stråsäd (66/402/EEG), utsädepotatis (2002/56/EG) samt utsäde av olje- och spånadsväxter (2002/57/EG).

2. Den gemensamma sortlistan skall sammanställas på basis av medlemsstaternas nationella listor.

3. Detta direktiv skall inte tillämpas på sorter vars utsäde eller uppförökningsmaterial visats vara avsett för export till tredje land.

Artikel 2

I detta direktiv avses med officiella åtgärder sådana åtgärder som vidtas

a) av statliga myndigheter, eller

b) av en juridisk person som handlar på statens ansvar, oavsett om denna person regleras av offentligrättslig eller privaträttslig lagstiftning, eller

c) i fråga om bisysslor, som också står under statlig kontroll, av edsvurna fysiska personer,

förutsatt att sådana personer som anges under b och c inte drar någon egen fördel av sådana åtgärder.

Artikel 3

1. Varje medlemsstat skall upprätta en eller flera listor över sorter som godkänts officiellt för certifiering och utsläppande på marknaden i det egna territoriet. Listorna skall vara tillgängliga för allmänheten.

2. I fråga om sorter (inavelslinjer, hybrider) som uteslutande är avsedda som komponenter till slutliga sorter skall bestämmelserna i punkt 1 endast tillämpas om utsäde av dessa sorter skall saluföras under sorternas namn.

Villkoren för att punkt 1 skall kunna tillämpas även på andra komponentsorter kan fastställas enligt det förfarande som fastställs i artikel 23.2. Fram till dess kan medlemsstaterna, i fråga om annan stråsäd än majs, själva tillämpa dessa bestämmelser på andra komponentsorter då det gäller utsäde som är avsett att certifieras inom deras territorier.

Av beteckningen skall uttryckligen framgå om det rör sig om en komponentsort.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att godkännande av en sort för införande i den gemensamma sortlistan eller i en annan medlemsstats lista är likvärdigt med godkännande för införande i medlemsstatens egna listor. Medlemsstater som antar sådana bestämmelser skall frikalias från de skyldigheter som fastställs i artikel 7 samt artiklarna 9.4 och 10.2–10.5.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall se till att en sort godkänns endast om den är klart särskiljbar, stabil och tillräckligt enhetlig och har tillfredsställande odlingsvärde.

2. Undersökning av odlingsvärdet skall inte krävas

- a) för godkännande av grössorter, om förädlaren försäkrar att utsäde av den sort han framställt inte är avsett för produktion av foderväxter,
- b) för godkännande av sorter vars utsäde skall saluföras på marknaden i en annan medlemsstat som redan har godkänt sorterna med beaktande av deras odlingsvärde,
- c) för godkännande av sorter (inavelslinjer, hybrider) som utslutande är avsedda som komponenter till hybrid sorter som uppfyller kraven i punkt 1.

3. I fråga om sorter på vilka punkt 2 a är tillämplig kan des beslutas — enligt det förfarande som fastställs i artikel 23.2 och i den utsträckning som det är berättigat med hänsyn till den fria rörligheten för utsäde inom gemenskapen — att det måste kunna styrkas genom en lämplig kontroll att sorterna är lämpliga för det syfte som de uppges vara avsedda för. I sådana fall skall villkoren för kontrollen fastställas.

4. Genetiskt modifierade sorter enligt definitionen i artikel 2.1 och 2.2 i direktiv 90/220/EEG får endast godkännas om alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att undvika negativa effekter på människors hälsa och på miljön.

5. Material som härstammar från en växtsort och som är avsett att användas som ett livsmedel eller en livsmedelsingrediens som omfattas av förordning (EG) nr 258/97 får som livsmedel eller livsmedelsingredienser dock inte

— innebära en fara för konsumenten,

— vilseleda konsumenten,

— i så pass hög grad särskilja sig från de livsmedel eller livsmedelsingredienser som de är avsedda att ersätta att normal konsumtion av dem kostnässigt skulle kunna vara till men för konsumenten.

6. I syfte att bevara växtgenetiska resurser enligt artikel 20.2 får medlemsstaterna avvika från de kriterier för godkännande som anges i punkt 1 första meningen i den mån som särskilda villkor har fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 och med beaktande av kraven i artikel 20.3 a och 20.3 b.

Artikel 5

1. En sort skall betraktas som särskiljbar, oavsett om det ursprungliga material från vilken den framställts uppkommit genom naturligt urval eller genomväxtförädlingsarbete, om den är klart särskiljbar från alla andra sorter som är kända inom gemenskapen med avseende på en eller flera viktiga egenskaper.

En sorts egenskaper skall kunna kännas igen och definieras exakt.

En sort som är känd inom gemenskapen skall vara varje sort som vid den tidpunkt då ansökan om godkännande av den sort som skall bedömas vederbörligen inges

— antingen är intagen i den gemensamma sortlistan över arter av lantbruksväxter eller sortlistan över arter av köksväxter

— eller som, utan att vara intagen i någon av dessa listor, har godkänts eller för vilken ansökan om godkännande har inlämnats i medlemsstaten i fråga eller i annan medlemsstat, antingen för certifiering och saluföring eller för certifiering i andra länder,

förutsatt att villkoren ovan inte längre uppfylls i samtliga berörda medlemsstater när beslut fattas beträffande ansökan om godkännande av den sort som skall bedömas.

2. En sort skall betraktas som stabil om den efter flera på varandra följande uppförökningar eller i slutet av varje reproduktionscykel (i de fall då förädlaren har uppgett en särskild reproduktionscykel) fortfarande motsvarar beskrivningen av sortens viktigaste egenskaper.

3. En sort skall betraktas som tillräckligt enhetlig om de plantor den består av, med mycket få avvikelser, är likartade eller genetiskt identiska vad beträffar alla i sammanhanget väsentliga egenskaper. Hänsyn skall härvid tas till växternas olika reproduktionssystem.

4. En sorts odlingsvärde skall betraktas som tillfredsställande om dess egenskaper som helhet, jämfört med andra sorter som tagits in i den aktuella medlemsstatens lista och åtminstone med avseende på produktion i ett visst givet område, innebär en klar förbättring antingen av det agrikulturella värdet eller med avseende på användbarheten hos grödan eller produkt som kan framställas därav. Man kan bortse från enstaka, mindre goda egenskaper om sorten har andra, överlägsna sådana.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall se till att samma krav ställs på sorter från andra medlemsstater som på inhemska sorter, i synnerhet vad beträffar förfarandet för godkännande.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att godkännandet av sorter skall baseras på resultaten från officiella undersökningar, i synnerhet odlingsförsök, avseende ett tillräckligt antal egenskaper för att beskriva sorten. De metoder som används för att fastställa egenskaper skall vara exakta och tillförlitliga. För att särskiljbarhet skall kunna fastställas skall odlingsförsök omfatta minst de tillgängliga, jämförbara sorter som är kända inom gemenskapen enligt definitionen i artikel 5.1. Vid tillämpningen av artikel 9 skall andra tillgängliga, jämförbara sorter tas med.

2. Följande skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2. med beaktande av den rådande tekniska och vetenskapliga utvecklingen:

a) Minsta antal egenskaper som skall ingå i undersökning av de olika arterna.

b) Minikrav för utförande av undersökningarna.

c) De nödvändiga reglerna för de odlingsförsök som skall genomföras för att bedöma odlings- eller bruksvärdet. I dessa regler kan fastställas

— de förfaranden och villkor enligt vilka samtliga eller flera medlemsstater kan enas om att låta sorter för vilka en ansökan om godkännande har lämnats in i en annan medlemsstat, ingå i dessa odlingsförsök som ett led i administrativt bistånd,

— villkoren för samarbetet mellan de deltagande medlemsstaternas myndigheter,

— effekten av resultaten av dessa odlingsförsök,

— normerna för uppgifterna som skall lämnas om odlingsförsöken för bedömningen av odlings- eller bruksvärdet.

3. I de fall då undersökning av de ingående komponenterna krävs för att studera hybrider och syntetiska sorter skall medlemsstaterna se till att resultaten från undersökningen och beskrivningen av de ingående komponenterna behandlas konfidentiellt, om förädlaren begär detta.

4. a) När det gäller en genetiskt modifierad sort enligt artikel 4.4 skall en miljöriskbedömning motsvarande den som fastställs i direktiv 90/220/EEG genomföras.

b) De förfaranden som skall garantera att miljöriskbedömningen och andra relevanta faktorer motsvarar de som fastställs i direktiv 90/220/EEG skall införas på förslag från kommissionen i en rådsförordning som grundar sig på lämplig rättslig grund i fördraget. Fram till dess att denna förordning träder i kraft får inte genetiskt modifierade sorter godkännas för införande i en nationell sortlista förrän de har godkänts för saluföring i enlighet med direktiv 90/220/EEG.

c) Artiklarna 11–18 i direktiv 90/220/EEG skall inte längre gälla för genetiskt modifierade sorter när den förordning som avses i punkt b har trätt i kraft.

d) De tekniska och vetenskapliga detaljerna i samband med genomförandet av miljöriskbedömningen skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

5. a) Medlemsstaterna skall säkerställa att en sort som skall användas för det ändamål som fastställs i denna punkt endast godkänns om

— livsmedlet eller livsmedelsingrediensen redan har tillåtits enligt förordning (EG) nr 258/97, eller

— de beslut om tillstånd som avses i förordning (EG) nr 258/97 fattas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

b) I de fall som fastställs i andra strecksatsen i punkt a skall hänsyn tas till kriterierna i artikel 4.5 och bedömningsprinciperna i förordning (EG) nr 258/97

c) De närmare tekniska och vetenskapliga bestämmelserna om genomförandet av de åtgärder som fastställs i punkt b skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall kräva att när en ansökan om godkännande av en sort inges skall sökanden ange om sådan ansökan redan gjorts i någon annan medlemsstat och, om så är fallet, medlemsstatens namn samt om ansökan godkänts.

Artikel 9

1. Varje medlemsstat skall ombesörja offentliggörande av listan över sorter som godkänts i det egna territoriet samt, om upprätthållande förädling krävs, namnet på den eller de personer som är ansvariga för denna inom den egna staten. Om flera personer är ansvariga för upprätthållandet av en sort,

behöver namnen inte kungöras. Om så inte sker, skall i listan anges den myndighet som tillhandahåller namnen på de personer som är ansvariga för sortens upprätthållande.

2. Medlemsstaterna skall i möjligaste mån se till att sorten vid godkännandet har samma namn i samtliga medlemsstater.

Om det är känt att utsäde eller uppförkningsmaterial av en viss sort släpps ut på marknaden i ett annat land under annat namn skall detta namn också anges i listan.

3. Vid beaktande av tillgängliga uppgifter skall medlemsstaterna också se till att en sort som inte är klart särskiljbar

— från en sort som tidigare godkänts i medlemsstaten ifråga eller i en annan medlemsstat, eller

— från en annan sort som bedömts med avseende på särskiljbarhet, stabilitet och enhetlighet i enlighet med regler som motsvarar reglerna i detta direktiv, men som inte är en sort som är känd inom gemenskapen enligt definitionen i artikel 5.1,

har samma namn som denna sort. Denna bestämmelse skall inte gälla om namnet ifråga sannolikt kan missleda eller ge upphov till förväxling av den berörda sorten, eller om andra faktorer, enligt bestämmelserna avseende sortnamn i den berörda medlemsstaten, förhindrar att namnet används, eller om tredje mans rättigheter förhindrar att det används fritt för sorten ifråga.

4. Medlemsstaterna skall sammanställa särskild dokumentation för varje godkänd sort med en beskrivning av sorten och en tydlig sammanfattning av alla de fakta som ligger till grund för godkännandet. Sortbeskrivningen skall avse plantor som producerats direkt från utsäde eller fröplantor av kategorin "certifikatutsäde och uppförkningsmaterial".

5. Medlemsstaterna skall se till att godkända sorter som är genetiskt modifierade har en tydlig uppgift om detta i sortlistan. De skall vidare se till att alla som saluför en sådan sort tydligt anger i sin försäljningskatalog att sorten är genetiskt modifierad.

6. Vad beträffar en sortbenämnings lämplighet skall artikel 63 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt ⁽¹⁾ tillämpas.

Tillämpningsföreskrifter för sortbenämningars lämplighet får antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

⁽¹⁾ EGT L 227, 1.9.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2506/95 (EGT L 258, 28.10.1995, s. 3).

Artikel 10

1. Övriga medlemsstater och kommissionen skall omedelbart underrättas om varje ansökan eller återkallande av ansökan om sortgodkännande samt införanden och ändringar i sortlistan.

2. För varje ny sort som godkänns skall medlemsstaterna skicka en kort beskrivning av sortens viktigaste kännetecken till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen. Denna bestämmelse skall inte tillämpas på sorter (inavelslinjer, hybrider) som uteslutande är avsedda som komponenter till slutliga sorter. De skall också på begäran meddela de särskilda egenskaper och karaktärer som gör det möjligt att särskilja sorten från andra, liknande sorter.

3. Varje medlemsstat skall ställa den dokumentation som avses i artikel 9.4, om godkända sorter eller återkallande av godkännande, till övriga medlemsstaters och kommissionens förfogande. Uppgifter som hämtas ur denna dokumentation skall behandlas konfidentiellt.

4. Medlemsstaterna skall se till att dokumentationen avseende godkännande görs tillgänglig för personligt bruk för personer som kan styrka att de har rätt att ta del av den. Dessa bestämmelser skall inte gälla för sådana uppgifter som skall behandlas konfidentiellt enligt artikel 7.3.

5. I de fall då godkännande av en sort avslås eller återkallas skall resultaten av utförda undersökningar göras tillgängliga för dem som berörs av beslutet.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att godkända sorter skall upprätthållas i enlighet med vedertagen praxis för upprätthållande av sorten.

2. Det skall alltid vara möjligt att kontrollera upprätthållande av sorten med hjälp av de journaler som förs av den eller de personer som ansvarar för den. Dessa journaler skall också innehålla uppgifter om framställningen av alla generationer som föregår basutsäde eller uppförkningsmaterial.

3. Prov kan begäras från den person som ansvarar för sorten. Om så behövs kan sådana prov tas officiellt.

4. I de fall då upprätthållande av sorten utförs i en annan medlemsstat än i den där sorten godkändes skall de berörda medlemsstaterna bistå varandra i administrationen av kontrollen.

Artikel 12

1. Ett godkännande skall gälla till utgången av det tionde kalenderåret efter det att godkännandet lämnats.

Ett sortgodkännande som utfärdats av förutvarande Tyska demokratiska republiken före Tysklands återförening skall gälla senast fram till utgången av det tionde kalenderåret efter det att sorterna upptagits på den sortlista som Förbundsrepubliken Tyskland utarbetar enligt artikel 3.1.

2. Godkännande av en sort kan förnyas med bestämda intervall om sorten fortfarande odlas i en sådan skala att detta är motiverat eller bör bibehållas i syfte att bevara de växtgenetiska resurserna, samt under förutsättning av att kraven på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet eller de kriterier som fastställs enligt artikel 20.2 och 20.3 fortfarande uppfylls. Utom när det gäller växtgenetiska resurser enligt artikel 20 skall ansökningar om förnyat godkännande lämnas in senast två år innan godkännandet löper ut.

3. Godkännandets giltighetstid skall förlängas tills vidare, till dess beslut har fattats med anledning av ansökan om förnyat godkännande.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att eventuella tveksamheter, som uppkommer efter godkännande av en sort, med avseende på bedömningen av dess särskiljbarhet eller dess namn då godkännande gavs, klarläggs.

2. Om det efter godkännande av en sort fastställs att kravet på särskiljbarhet enligt definitionen i artikel 5 inte var uppfyllt när godkännande gavs, skall godkännandet ersättas av annat beslut eller, om så är påkallat, skall godkännandet återkallas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

Det nya beslutet, som skall gälla från dagen för det ursprungliga godkännandet, skall innebära att sorten inte längre betraktas som en sort som är känd inom gemenskapen enligt definitionen i artikel 5.1.

3. Om det efter godkännande av en sort fastställs att sortens namn enligt definitionen i artikel 9 inte kunde godkännas när sorten godkändes, skall namnet ändras på sådant sätt att det uppfyller bestämmelserna i detta direktiv. Medlemsstaterna får tillåta att det tidigare namnet tillfälligt används som tilläggsnamn. Detaljregler enligt vilka det tidigare namnet får användas som tilläggsnamn får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

4. Tillämpningsföreskrifter för punkterna 1 och 2 får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall se till att godkännande av en sort återkallas

a) om det vid undersökning visas att sorten inte längre är klart särskiljbar, stabil eller tillräckligt enhetlig,

b) om den eller de personer som ansvarar för sorten så begär, utom i de fall då upprätthållande förädling av sorten alltjämt utförs.

2. Medlemsstaterna får återkalla godkännande av en sort

a) om de lagar och andra författningar som antas för att följa detta direktiv inte efterlevs,

b) om osanna eller bedrägliga uppgifter avseende de fakta som godkännandet grundades på lämnades i samband med ansökan om godkännande eller vid undersökningen av sorten.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall se till att en sort stryks ur deras lista, om sortgodkännandet har återkallats eller om godkännandets giltighetstid har löpt ut.

2. Medlemsstaterna får för det egna territoriet tillåta en period för certifiering och saluföring av utsäde eller uppföringsmaterial, dock längst till den 30 juni det tredje året efter det att godkännandet upphört att gälla.

För sorter som tagits in i enlighet med artikel 16.1 i den gemensamma sortlista för arter av lantbruksväxter som avses i artikel 17 skall den period, som löper ut sist av de som medgivits av de olika godkännande medlemsstaterna enligt första stycket ovan, gälla för saluföring i samtliga medlemsstater, under förutsättning att utsädet eller uppföringsmaterialet av den berörda sorten inte är föremål för några handelsbegränsningar med avseende på sort.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall se till att utsäde av sorter som har godkänts i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv eller i enlighet med motsvarande principer från och med det offentliggörande som avses i artikel 17 inte underkastas några begränsningar för saluföringen med avseende på sort.

2. En medlemsstat får, efter ansökan som skall behandlas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 eller 23.3 när det gäller genetiskt modifierade sorter, tillåta att förbjuda användning av sorten på hela eller en del av sitt territorium eller att fastställa lämpliga villkor för odling av sorten samt, i det fall som avses i c, villkor för användning av produkter som härrör från odlingen, i följande fall:

a) Om det har fastställts att odling av sorten kan inverka skadligt på växtsundheten vid odling av andra sorter eller arter.

b) Om det på grundval av officiella odlingsförsök som har utförts i den ansökande medlemsstaten, genom analogitillämpning av bestämmelserna i artikel 5.4, har konstaterats att sorten inte på någon del av dess territorium ger resultat som motsvara de som erhålls för en jämförbar sort som har godkänts på denna medlemsstats territorium, eller om det är allmänt känt att sorten på grund av sina egenskaper eller sin mognadskategori inte är lämplig för odling på någon del av dess territorium. Ansökan skall lämnas in före utgången av det tredje kalenderåret efter godkännandet.

c) Om det finns giltiga skäl, förutom de som redan har angetts eller som har kunnat anges i samband med det förfarande som avses i artikel 10.2, att anse att sorten utgör en risk för människors hälsa och för miljön.

Artikel 17

På grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna och allt efter det att denna inkommer skall kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-serien under rubriken "Gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter", publicera en lista över alla sorter vars utsäde och uppföringsmaterial inte underkastas några handelsbegränsningar med avseende på sort enligt artikel 16, samt den information som krävs enligt artikel 9.1 om den person eller de personer som ansvarar för upprätthållande av sorten. Det publicerade meddelandet skall ange vilka medlemsstater som har fått tillstånd enligt artikel 16.2 eller artikel 18.

Det publicerade meddelandet skall innehålla en förteckning över de sorter för vilka en period har tillämpats i enlighet med artikel 15.2 andra stycket. Periodens längd skall anges samt, i förekommande fall, de medlemsstater för vilka perioden inte gäller.

I det offentliggjorda meddelandet skall de genetiskt modifierade sorterna tydligt anges.

Artikel 18

Om det har konstaterats att odling av en sort som har införts i den gemensamma sortlistan i en medlemsstat kan inverka skadligt på växtundheten vid odling av andra sorter eller arter eller utgöra en risk för människors hälsa eller för miljön får denna medlemsstat efter ansökan, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 eller 23.3 när det gäller en genetiskt modifierad sort, tillåtas att förbjuda saluföring av utsäde eller förökningsmaterial av denna sort på hela eller en del av sitt territorium. Om det föreligger omedelbar fara för spridning av skadliga organismer eller omedelbar fara för människors hälsa eller för miljön får den berörda medlemsstaten införa förbud så snart ansökan har lämnats in och fram till dess att ett slutgiltigt beslut har fattats. Detta beslut skall fattas inom tre månader i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 eller artikel 23.3 när det gäller en genetiskt modifierad sort.

Artikel 19

När en sort upphör att vara godkänd i den medlemsstat som ursprungligen godkänt den får den även fortsättningsvis vara godkänd i en eller flera medlemsstater, under förutsättning att kraven för godkännande fortfarande är uppfyllda i dessa staters territorier och upprätthållande förädling garanteras.

Artikel 20

1. Särskilda villkor skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 för att ta hänsyn till utvecklingen avseende villkoren för saluföring av kemiskt behandlat utsäde.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1467/94 av den 20 juni 1994 om bevarande, karaktärisering, insamling och nyttjande av genetiska resurser inom jordbruket ⁽¹⁾ skall särskilda villkor fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 för att ta hänsyn till utvecklingen avseende bevarande *in situ* och hållbar användning av växtgenetiska resurser genom odling och saluföring av utsäde av lant sorter och sorter som är naturligt anpassade till lokala och regionala förutsättningar och som hotas av utrotning.

3. De särskilda villkor som avses i punkt 2 skall särskilt inbegripa följande:

a) Lantsorterna och sorterna skall godkännas enligt bestämmelserna i det här direktivet. Förfarandet för officiellt godkännande skall ta hänsyn till särskilda kvalitetskännetecken och kvalitetskrav. Särskilt skall hänsyn tas till resultat av icke-officiella försök och kunskap från praktisk erfarenhet av odling, förökning och användning samt detaljerade beskrivningar av sorterna och relevanta benämningar som anmälts till den berörda medlemsstaten, och om denna information är tillräcklig skall det innebära undantag från kravet på officiell undersökning. En sådan lantsort eller en sort som godkänts skall anges som "bevarandesort" i den gemensamma sortlistan,

b) Lämpliga kvantitativa begränsningar.

Artikel 21

Särskilda villkor får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 för att ta hänsyn till utvecklingen när det gäller bevarandet av de genetiska resurserna.

⁽¹⁾ EGT L 159, 28.6.1994, s. 1.

Artikel 22

1. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen avgöra om

- a) de officiella sortundersökningar som utförts i tredje land ger samma garantier som de som föreskrivs i artikel 7 och som utförs i medlemsstaterna,
- b) de kontroller av förfaranden för upprätthållande av sorter som utförs i tredje land ger samma garantier som de som utförs i medlemsstaterna.

2. Punkt 1 skall också gälla för varje ny medlemsstat, från anslutningsdatum till det datum då de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa dett direktiv skall sättas i kraft.

Artikel 23

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för utsäde och uppförkningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk som inrättats genom artikel 1 i rådets beslut 66/399/EEG ⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 24

Med undantag för vad som stadgas i artiklarna 16 och 18 skall detta direktiv inte påverka tillämpningen av de bestämmelser i

nationell lagstiftning som är berättigade av skäl som rör skydd av människors, djurs eller växters hälsa och liv eller skydd av industriell eller kommersiell egendom.

Artikel 25

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 26

1. Direktiv 70/457/EEG i dess lydelse enligt direktiven i bilaga I del A skall upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsgränser som fastställs i bilaga I, del B.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 27

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 28

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 13 juni 2002.

På rådets vägnar

M. RAJOY BREY

Ordförande

⁽¹⁾ EGT 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

BILAGA I

DEL A

UPPHÄVT DIREKTIV OCH SENARE ÄNDRINGAR AV DETTA

(hänvisningar i artikel 26)

Direktiv 70/457/EEG (EGT L 225, 12.10.1970, s. 1)	
Rådets direktiv 72/274/EEG (EGT L 171, 29.7.1972, s. 37)	endast vad gäller hänvisningar i artiklarna 1 och 2 till bestämmelserna i direktiv 70/457/EEG
Rådets direktiv 72/418/EEG (EGT L 287, 26.12.1972, s. 22)	endast artikel 7
Rådets direktiv 73/438/EEG (EGT L 356, 27.12.1973, s. 79)	endast artikel 7
Rådets direktiv 78/55/EEG (EGT L 16, 20.1.1978, s. 23)	endast artikel 6
Rådets direktiv 79/692/EEG (EGT L 205, 13.8.1979, s. 1)	endast artikel 3
Rådets direktiv 79/967/EEG (EGT L 293, 20.11.1979, s. 16)	endast artikel 2
Rådets direktiv 80/1141/EEG (EGT L 341, 16.12.1980, s. 27)	endast artikel 1
Rådets direktiv 86/155/EEG (EGT L 118, 7.5.1986, s. 23)	endast artikel 5
Rådets direktiv 88/380/EEG (EGT L 187, 16.7.1988, s. 31)	endast artikel 6
Rådets direktiv 90/654/EEG (EGT L 353, 17.12.1990, s. 48)	endast vad gäller hänvisningar i artikel 2 och i bilaga 2, del I punkt 6 till bestämmelserna i direktiv 70/457/EEG
Rådets direktiv 98/95/EG (EGT L 25, 1.2.1999, s. 1)	endast artikel 6
Rådets direktiv 98/96/EG (EGT L 25, 1.2.1999, s. 27)	endast artikel 6

DEL B

TIDSGRÄNSER FÖR GENOMFÖRANDE I NATIONELL RÄTT

(hänvisningar i artikel 26)

Direktiv	Tidsgräns för genomförande
70/457/EEG	1 juli 1972 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
70/274/EEG	1 juli 1972 (artikel 1) 1 Januar 1973 (artikel 2)
72/418/EEG	1 juli 1972 (artikel 7)
73/438/EEG	1 juli 1974 (artikel 7)
78/55/EEG	1 juli 1977 (artikel 6)
79/692/EEG	1 juli 1977 (artikel 3.9) 1 juli 1982 (övriga bestämmelser)
79/967/EEG	1 juli 1982 (artikel 2)
80/1141/EEG	1 juli 1980 (artikel 1)
86/155/EEG	1 mars 1986 (artikel 5)
88/380/EEG	1 januari 1986 (artikel 6.5 och 6.6) 1 juli 1990 (övriga bestämmelser)
90/654/EEG	
98/95/EG	1 februari 2000 (rättelse EGT L 126, 20.5.1999, s. 23)
98/96/EG	1 februari 2000

⁽¹⁾ 1 juli 1973 för Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets del, 1 januari 1986 för Greklands del och 1 mars 1986 för Spaniens del
1 januari 1989 för Portugals del vad gäller saluföring av dels vissa arter av utsäde av stråsäd, nämligen *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa* L., *Triticum acetivum emend.* Fiori och Paol., *Triticum durum* Desf. och *Zea mays* L., dels vissa arter av foderväxter, nämligen *Lolium multiflorum* Lam., *Lolium perenne* L. och *Vicia sativa* L. 1 övrig gäller 1 januari 1991 för Portugals del.

⁽²⁾ 1 januari 1995 för Österrikes, Finlands och Sveriges del.

- Finland och Sverige får emellertid fram till och med den 31 december 1995 skjuta upp tillämpningen på deras territorier av detta direktiv, såvitt avser saluföring på deras territorier av sådana utsädessorter som räknas upp i deras respektive nationella sortlistor över lantbruksutsäde och köksväxtutsäde och som inte har officiellt godkänts i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Dessa utsäden får inte saluföras på de andra medlemsstaternas territorier under denna period.
- Sådana sorter av lantbruks- och köksväxter som på dagen för anslutningen finns upptagna eller som senare tas upp i de nationella sortlistorna i såväl Finland och Sverige som i de gemensamma sortlistorna, skall inte underkastas några marknadsrestriktioner med avseende på sort.
- Under hela den tid som nämns i första strecksatsen skall de sorter i de nationella sortlistorna för Finland och Sverige som blivit officiellt godkända i enlighet med bestämmelserna i de ovannämnda direktiven tas upp i de gemensamma sortlistorna för lantbruks- respektive köksväxter.

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 70/457/EEG	Gällande direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 1.2
Artikel 22	Artikel 1.3
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.1a	Artikel 3.2
Artikel 3.2	Artikel 3.3
Artikel 3.3	Artikel 3.4
Artikel 3.4	Artikel 3.5
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 12a	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20	Artikel 19
Artikel 20a	Artikel 20
Artikel 21.1	Artikel 22.1
Artikel 21.3	Artikel 22.2
Artikel 23	Artikel 23.1, 23.2 och 23.4
Artikel 23a	Artikel 23.1, 23.2 och 23.4
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 24a	Artikel 21
—	Artikel 25 ⁽¹⁾
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
—	BILAGA 1
—	BILAGA 2

⁽¹⁾ 98/95/EG artikel 9.2 och 98/96/EG artikel 8.2.